

ÖPPET BREV TILL SAMTLIGA SVENSKA MILJÖMEDICINSKA MOTTAGNINGAR

Om elektromagnetiska fält, elöverkänslighet, vetenskaplighet och medmänsklighet

Under de senaste åren har en hel del läkarorganisationer, inte minst miljömedicinare, över hela världen börjat uppmärksamma hälsoriskerna med elektromagnetiska fält och den nya trådlösa kommunikationstekniken.

Exempelvis har American Academy of Environmental Medicine konstaterat att åtskilliga studier har sett ett samband mellan exponering för radiofrekvent strålning och cancer, neurologiska sjukdomar, reproduktionsstörningar, försämrat immunförsvar och elöverkänslighet. Man ställer en rad krav, bland annat på oberoende studier inriktade på att fördjupa förståelsen av hälsoeffekterna av EMF- och RF-exponering och på ett erkännande av att elöverkänslighet är ett växande problem över hela världen.

Observera att man inte skriver att man ska undersöka om elöverkänslighet finns eller inte, utan man vill fördjupa förståelsen av mekanismerna för hur påverkan sker. Detta är något helt annat än de många minst sagt ointelligenta studier som gjorts, där elöverkänsliga i en redan hårt exponerad miljö ska ägna sig åt den svårt stressande uppgiften att "känna efter" om ytterligare något fält är av eller på.

Österrikiska läkarförbundet kom i april i år med rekommendationer för hur elöverkänslighet ska diagnostiseras och behandlas. Där konstaterar man att elöverkänslighet troligen är ett kroniskt stressyndrom, som orsakas av att kroppen stressas av exponering för elektromagnetiska fält. Man konstaterar att den samlade vetenskapliga litteraturen om elektromagnetiska fält påverkan på biologiska organismer visar på flera möjliga mekanismer, t.ex. att det bildas fria radikaler, som skadar ett stort antal essentiella processer i cellerna.

Diagnostiseringen inkluderar ett frågeformulär, en lista på lämplig provtagning och mätning av EMF/RF i patientens hemmiljö.

I maj 2011 presenterade Europarådet för mänskliga rättigheter en resolution om elektromagnetiska fält, nr 1815 (2011). Detta skedde som ett led i processen att göra en god livsmiljö till en mänsklig rättighet (något som borde vara högeligen intressant för miljömedicinare). Där rekommenderar man medlemsländerna att minska exponeringen för EMF och RF rent allmänt, och speciellt för barnen, att man ska informera allmänheten om riskerna med strålningen från den nya kommunikationstekniken och att det ska vidtas åtgärder för att skydda elöverkänsliga. Rekommendationerna bygger på en genomgång av den vetenskapliga litteraturen i frågan.

*

Detta är bara ett litet, litet axplock av alla de resolutioner och uttåg som skrivits för att öka medvetenheten om det nya miljöproblemet elektrosmog och rikta uppmärksamheten på det stadigt ökande antalet elöverkänsligas svåra situation över hela världen.

*

Såvitt vi kan förstå är det just miljömedicinarnas uppgift att vara uppmärksamma på nya miljöhot, att slå larm om hälsorisker med olika miljöfaktorer och att ständigt granska och utvärdera människors fysiska och psykiska miljö. Det borde vara självklart att detta görs förutsättningslöst.

Därför är vi förvånade över de samstämmiga rapporter vi får från elöverkänsliga som, utan att överhuvudtaget ha fått vare sig fysisk eller psykologisk undersökning, omedelbart, vid första besöket på miljömedicinska mottagningar, blir aggressivt anklagade för att inbilla sig sina problem. Detta innebär att Sveriges miljömedicinare, utan att egentligen ha något på fötterna, har låst fast sig i en psykologisk förklaringsmodell. Denna låsning är oerhört kränkande för patienterna och förhindrar dessutom all vidare kunskapsinhämtning.

Vågbrytaren är inte en organisation speciellt för elöverkänsliga. Eftersom vi intresserar oss för elektromagnetiska fälts inverkan på allt liv, får vi dock givetvis många samtal från personer med dessa problem. Rapporterna om den kränkande behandlingen på miljömedicinska mottagningar är entydiga.

Denna attityd från läkarna har lett till att ytterst få av dem som blir elöverkänsliga idag överhuvudtaget söker medicinsk vård. De märker fort att det inte finns någon relevant hjälp att få, att de genom att ha otur att bli elöverkänsliga har blivit sjukvårdens paria.

Detta innebär, förutom ett förfärligt lidande för de drabbade, att ni inte får någon sann bild av elöverkänslighetsproblematikens ökning eller exempelvis hur symtombilden förändras med införandet av ny teknik.

*

Vi vill därför uppmana alla Sveriges miljömedicinare att inta en sant ödmjuk, vetenskaplig och medmänsklig hållning i förhållande till frågan om elöverkänslighet och EMF-inverkan på hälsan.

Ett verkligt vetenskapligt förhållningssätt vore att utgå från de studier som faktiskt visar att elöverkänsliga reagerar på exponering, exempelvis med hjärtarytmi, och fortsätta forskningen där – och lämna alla oseriösa ”känna-efter-om-man-känner-något”-experiment därhän.

Det vore också verkligen hög tid att lämna den slentrianmässiga psykologiska förklaringsmodellen för allt man inte riktigt förstår. Ett stort antal svenska elöverkänsliga har, på grund av miljömedicinarnas hållning, blivit remitterade till psykiatriska kliniker. Där har man kunnat konstatera att det inte är något psykiskt fel på dem, utan att deras besvär är fysiska.

*

Vi i Vågbrytaren ställer gärna upp i konstruktiva samtal om hur man kan gå vidare för att ge dessa oerhört illa behandlade människor upprättelse och en rimlig tillvaro.

Södertälje den 18 september 2012

VÅGBRYTARENS STYRELSE

Gabriella Ahlgren,
ordf.